

Biserica Creștină Baptistă „Golgota”  
Șos. Nicolae Titulescu, Nr. 56A, Sect 1



*Nr. 31*

# María și Marta

*Ianuarie 2008*



*„ Dumnezeul nădejii să vă umple de toată bucuria și pacea,  
pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt,  
să fiți tari în nădejde!”*

*Romani 15:13*

# An nou



„Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis:  
**„Iată, Eu fac toate lucrurile noi”**

*Apocalipsa 21:5*

An nou! Nou este un cuvânt minunat. Cu siguranță că unii dintre noi își vor lua adio cu plăcere de la anul trecut, împreună cu neajunsurile și nerealizările sale și vor intra în noul an cu noi speranțe și așteptări.

Oare ce ne va aduce el? Se vor împlini dorințele noastre – ale celor care ne-am urât un an nou fericit? Noi putem să ne urăm unii altora anumite lucruri, însă de cele mai multe ori nu putem face nimic pentru concretizarea lor.

Atunci când Isus Hristos spune: „*Iată, Eu fac toate lucrurile noi*” – El își respectă promisiunea! În El este Puterea vieții veșnice. El poate face toate lucrurile noi – El a biruit lumea, putând spune: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*” (Matei 28:18). Nimeni nu I se poate împotrivi, și nimeni nu este o povară pentru El. Nici o situație nu este prea dificilă pentru El.

Trebuie să faci doar un singur lucru: să lași totul în mâinile Sale! Dacă ceasul tău nu mai funcționează bine, îl duci la ceasornicar. Iar când vezi că ceasul este în mâinile lui ești liniștit deoarece știi că mâinile lui îl vor repara. La fel trebuie să procedezi și cu marele Învățător Isus Hristos: El te va înnoi doar dacă-i predai cu plăcere viața. Aceasta este marea noastră problemă: dorim să ținem totul în mâinile noastre...

Ești gata să-i predai lui Isus toate slăbiciunile tale și toate păcatele comise cu gândul sau cu fapta? El îți spune: „*Iată, Eu te voi reinnoi în totalitate!*” El poate. El îți poate spăla inima cu sângele Său. El Însuși va veni să locuiască în inima ta – iar acolo unde este El, este viață, putere, pace, bucurie și biruință.

Știi că te îngrijorezi pentru familia ta. Lucrurile nu merg bine și te frământă zi și noapte. Dar te-au ajutat frământările? Isus dorește să te ajute chiar acum – nu dorești să-i ceri ajutorul? El îți spune personal: „*Iată, Eu fac toate lucrurile noi*”. Nou nu înseamnă neaparat ceea ce îți imaginezi tu și ceea ce dorești tu! Poate că astfel nimic nu ar fi nou. Nou înseamnă a fi transformat după chipul Său. Este procesul prin care trebuie să treacă fiecare om curățit în sângele lui Isus și de care Dumnezeu se bucură.

Care este starea mea actuală? Sunt fericit? Am ce mânca? Acestea nu sunt întrebările decisive. Întrebarea hotărâtoare este următoarea: „*Este totul în ordine între mine și Dumnezeu? Am primit viața veșnică prin Isus?*”

Pentru a da un răspuns afirmativ merită să pășești chiar pe drumul cel greu. Atunci într-adevăr totul va deveni nou!

# În acest an,



ISUS este Sursa mea, ISUS este Păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic...

El este Prietenul meu, Prințul inimii mele, Stâncă mea și Ajutorul meu!

El îmi dă din dragostea Lui și mă umple de prezența Lui,

El este puterea mea și îmi arată drumul pe care trebuie să merg...

Chiar dacă uneori cred că totul se prăbușește în jurul meu, totuși El rămâne mereu lângă mine, mereu Același...

El este Turnul meu de scăpare...

El mă ține de mână și niciodată nu îmi dă drumul ca să nu mă pierd...

DA, El este Sursa mea de viață... El este Izvorul meu cu apă rece când mi-e sufletul însetat, El este Pâinea caldă când mi-e sufletul flămând... cu El vreau să fiu până la sfârșitul zilelor mele!

Doamne, nu îngădui să treacă nici măcar o zi,

...fără ca eu să nu arăt zâmbetul Tău, dragostea Ta...

...fără ca Tu să nu încurajezi pe cineva, prin mine;

...fără ca Tu să nu spui cuiva că îl iubești, prin mine;

...fără ca Tu să nu mângâi pe cineva, prin mine;

...fără ca cineva să nu se bucure de prietenia Ta, prin mine;

...fără ca Tu să nu schimbi ceva sau pe cineva, prin mine;

...fără ca eu să nu Te arăt pe Tine!

---

*„Doamne, fă ca acest an să fiu mai sfânt, să fiu mai personal ca niciodată în toate conversațiile sfinte; doresc din toată inima să fiu umplut de gânduri sfinte, să nutresc afecțiuni sfinte, determinate de scopuri și intenții sfinte și să fiu guvernat în toate acțiunile și cuvintele mele de principii sfinte. Fie ca acest fir al sfințeniei să fie întrețesut în viața mea pe tot parcursul acestui an.”*

# Creșterea creștinului



## *Raporturile noastre cu ceilalți*

*Filipeni 2:1-18; Coloseni 3:1-4:1*

Creștinul nu poate sta deoparte de ceilalți oameni. Relațiile sale cu semenii săi, în familie în viața socială și în biserica fac parte din viața sa de ucenic. Deci el trebuie să învețe să trăiască împreună cu ceilalți, după voința lui Hristos. Apostolul Pavel cere în mod stăruitor credincioșilor din Filipi să crească în unire, în umilință și în lepădare de sine. El invită de asemeni pe creștinii din Colose să trăiască o viață de reînnoire, o viață nouă în Hristos, renunțând la tot ce este rău și purtând roadele iubirii frățești.

O dezvoltare insuficientă a vieții creștine se traduce printr-o atitudine greșită față de ceilalți oameni. Mânia și disprețul sunt puteri distructive în aceeași măsură ca și imoralitatea. Compătimirea și smerenia sunt la fel de importante ca și curăția. Duhul Sfânt este cel care ne va lumina conștiința în relațiile noastre cu semenii noștri.

### **Renunțarea la orice pornire rea – Coloseni 3:8-11**

Întocmai după imaginea unui om care se dezbracă de îmbrăcămintea sa murdară, creștinul este invitat să se lepede de practicile, obiceiurile și dorințele rele care sunt caracteristice unei vieți nemântuite. Pornirile rele ale cugetului sunt tot atât de periculoase ca și cele ale firii. Mânia, bârfa și suspiciunea otrăvesc relațiile între creștini. Ele își au izvorul într-un duh de violență și amărăciune, care nu vede decât răul. Creștinul trebuie de asemenea să evite blestemele, mondenitatea, minciuna și să se abțină de la cuvinte inutile care distrug orice influență creștină și dăunează creșterii spirituale.

Apostolul Pavel insistă în special asupra necesității absolute de a renunța la orice rău. Creștinul care se întoarce la Dumnezeu, se dezbracă de omul cel vechi, cu faptele lui; el se leapădă de obiceiurile unei vieți nemântuite. Acțiunile sale trebuie să oglindească realitatea vieții reînnoite în Hristos. Omul cel nou face parte dintr-o comunitate de persoane răscumpărate și regenerate și pentru care nu mai există nici o deosebire de clasă sau de rasă. Toți sunt uniți în Hristos, căci el este totul în toți.

### **Îmbrăcarea cu virtuțile creștine – Coloseni 3: 12-15**

Apostolul Pavel consideră apoi aspectul pozitiv al vieții creștine. El se sprijină pe faptul că creștinii sunt aleșii lui Dumnezeu, puși de o parte și iubiți de El. Creștinii trebuie să se străduiască să devină buni, iertători, plini de compasiune în privința celor ce sunt în nevoi. Ei trebuie să fie blânzi, generoși, umili, răbdători și gata să vină în ajutorul altora chiar dacă întâmpină împotriviri rele din partea acestora. Ei trebuie să

învețe să ierte, deoarece Hristos i-a iubit și i-a iertat în mod gratuit. Virtutea supremă este iubirea creștină, adică legătura care unește toate celelalte virtuți, pentru a forma un caracter perfect. În acest fel pacea lui Hristos controlează inimile și permite credincioșilor de a trăi în armonie unii cu alții și de a fi împăciuitori față de toți, după modelul lui Hristos: „Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi”.

### **Amintirea de Cuvântul lui Hristos – Coloseni 3: 16-17**

Avem aici menționat secretul care permite să atingem nivelul cel mai ridicat al caracterului creștin. Cuvântul lui Hristos, adevărul Evangheliei trebuie să locuiască în inima creștinului. Nu se poate obține creștere spirituală de la cel care nu este hrănit cu adevărurile Evangheliei, care luminează și inspiră viața creștinului. Noi trebuie de asemenea să ne amintim că avem o mare răspundere față de frații noștri în credință și mai ales față de cei care aparțin de aceeași comunitate. Trebuie să ne instruiim și să ne sfătuiim unii pe alții, cântând împreună laude lui Dumnezeu. Principiul de bază al oricărei vieți creștine este de a face voia lui Hristos. Cuvintele și acțiunile noastre trebuie să glorifice pe Domnul și Mântuitorul nostru.

**Atitudinea noastră față de semenii noștri dezvăluie starea creșterii noastre spirituale.** Dacă se ivește în noi vreun semn de invidie, de șiretenie, de dispreț, de egoism sau mândrie, aceasta dovedește că viața noastră spirituală, departe de a progresa, este șubredă și amenințată. Dar, dacă din contră, manifestăm simpatie, interes, generozitate, respect și spirit iertător și de slujire, atunci noi dăm dovadă de o adevărată maturitate spirituală. Creștinul poate să-și dea seama de progresele sale prin calitatea relațiilor sale cu ceilalți oameni, cu membrii familiei sale, cu vecinii săi, cu colegii săi de muncă sau cu străinii.

**Atitudinea creștină trebuie îngrijită.** Iubirea creștină și generozitatea sunt la baza unei atitudini cu adevărat creștine. Este important de a dezvolta obiceiul de a vedea binele în alții, de a-i iubi din cauza lui Hristos și de a fi gata de a-i ajuta, chiar dacă acest lucru cere din partea noastră un sacrificiu personal. Trebuie să ne amintim de Acela care și-a dat viața pentru toți oamenii. Iubirea Sa este aceeași pentru toți, inclusiv și cei mai rătați și mai pierduți dintre oameni.

**Cu toate eforturile noastre să tindem către scopul care ni-l propune Domnul.** Nu există decât o manieră de a trata răul în viața noastră: acela de a-l nimici, a-l distruge, a-l alunga în mod definitiv. Dacă vrem să dobândim un caracter creștin, trebuie să alungăm în mod categoric din viața noastră imoralitatea, necumpătarea, mânia și mondenitatea. Trebuie să rezistăm răului până la sânge. Nu există decât un singur mijloc de a deveni buni: a tinde cu toată ființa noastră către bunătate, așa cum Hristos ne-a dezvăluit-o și așa cum El vrea s-o producă în noi. Să nu avem teamă de a lupta cu perseverență pentru a deveni umili, răbdători și iubitori, ca și cum viața noastră însăși ar depinde de aceasta.

„Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci și la foloasele altora”  
Filipeni 2:4

Tocmai în felul acesta acționează și astăzi adevărații ucenici ai lui Hristos. Ei se uită pe sine însăși, însă se gândesc la ceilalți. Ei trăiesc devotați pentru alții, din cauza lui Hristos.

I. Hodoroabă - Studii biblice



## Reflecții și concluzii

Rubrică realizată de *Aristița Drăgan*

„Veniți de ascultați, toți cei ce vă temeți de Dumnezeu,  
și vă voi istorisi ce a făcut El sufletului meu.” (Psalmul 66:16)

### Reflecții:

- ❖ L-am rugat pe Dumnezeu să-mi dea putere, ca să pot înfăptui ceva;  
El a făcut din mine o ființă slabă ca să ascult smerită.
- ❖ L-am rugat pe Dumnezeu să-mi dea sănătate, ca să pot face fapte mari;  
El mi-a dat infirmități ca să pot face fapte mai bune.
- ❖ L-am rugat pe Dumnezeu ca să-mi dea bogății, ca să dobândesc fericirea;  
El m-a făcut săracă, pentru a dobândi înțelepciune.
- ❖ L-am rugat pe Dumnezeu să-mi dea măreție, ca să fiu cinstită cu oamenii;  
El mi-a dat slăbiciune, ca să-mi recunosc dependența de Dumnezeu.
- ❖ L-am rugat pe Dumnezeu să-mi dea toate lucrurile, ca să mă pot bucura de viață;  
El mi-a dat viața, ca să mă pot bucura de toate lucrurile.

### Concluzii:

Nu am primit nimic, din tot ce am cerut în rugăciune;

Dar am primit tot ce sperasem.

În ciuda rugămintii mele rostite, rugăciunile mele nerostite au fost ascultate.

Sunt cel mai binecuvântat om, dintre toți oamenii.

(autor necunoscut)

# Biserica Baptista „Golgota”

- istoric -

*Biserica „Golgota” a aniversat de curând un moment solemn din istoria ei și anume 95 de ani de la înființare. Dorim ca în numerele ce urmează să prezentăm lucrarea făcută de înaintașii noștri în credință. Astfel, luând aminte la ceea ce au făcut aceștia, nădăjduim să fim inspirați de Duhul Sfânt la un mai mare devotament și la o mai mare slujire în lucrarea Evangheliei.*

## AMPLASAMENTUL ACTUAL

Biserica este situată în partea de nord-vest a zonei centrale a Capitalei, pe Șos. Nicolae Titulescu nr.56 A, (fost Bd.Basarab nr.56), între Piața Victoriei și Bd. Banu Manta, la numai 1 km.de Gara de Nord, 6 km.de Aeroportul Băneasa și 12 km. față de cel de la Otopeni.

Imobilul respectiv, a fost o clădire parter tip hală, cu activitate de reparații auto, în cadre din beton armat cu o deschidere interioară de 13,50 m, care are la bază autorizația de construcție nr.23789/1912 eliberată de Primăria Capitalei București. Actul de vânzare-cumpărare pentru imobil și terenul în suprafață totală de 747 mp, în valoare de 1.017.000 lei, a fost plătit în rate. După achitarea întregii sume la 20 ianuarie 1937, actul a fost perfectat și autentificat la Tribunal.

Păstorii care au slujit biserica în acești 95 de ani, în ordine cronologică au fost : **Constantin ADORIAN** (1912-1954); **Lucașa SEZONOV** (1933-1938); **Petre TRUȚA** (1938-1939); **Vasile GASPARE**; **Jean STĂNESCHI** (1949-1957); **Nichifor MARCU** (1954-1957); **Alexa POPOVICI** (1952-1956) ; **Ioachim ȚUNEA** (1954-1977 și 1978-1994); **Vasile BRÎNZEI** (1954-1957 și 1970-1989); **Liviu ȚIPLEA** (1990-1992) ; **Daniel MARIȘ** din 1993 până în prezent) și **Trandafir POPOVICI** din 1995 până în prezent.

## ÎNCEPUTURILE BISERICII

Biserica ce poartă azi numele “GOLGOTA”, a luat ființă la data de 29 decembrie 1912, într-o încăpere din **Str.Apele Minerale nr.14-16** (azi clădirea nu mai există, iar numele străzii este Ion Minulescu), în jurul unui Pom de Crăciun. Sora Helene Bekeș a pus la dispoziția Domnului această încăpere, iar sora Aurelia Ciak a adus scaune.

La această adunare au participat: **Constantin Adorian, Ioan Branea, N.Ianculescu, Ilie Haralambie** și **N. Serbănescu** cu **soțiile lor** și încă două persoane, ale căror nume s-au pierdut.

**Inițiatorul întrunirii a fost Constantin Adorian**, care a pus bazele **primei biserici creștine baptiste romane din București.**

*Ilie Pop - Monografia selectivă a bisericii “Golgota”*

## Constantin Adorian

„Și eu voi cheltui prea bucuros din ale mele, și mă voi cheltui în totul și pe mine însumi pentru sufletele voastre.”

Constantin Adorian s-a născut în București la 15 iulie 1882, într-o familie săracă. Cu o constituție fizică plăpândă, anemic, el avea nevoie de o îngrijire aparte. A fost dat la liceu, dar din cauza sărăciei nu l-a putut termina și, întrucât avea un organism firav, a fost dat să facă practică la farmacia din București în farmacistului

Mihai mutat, la 14 septembrie vânzător la farmacia Ion Academiei, unde a lucrat

Fiind un tânăr din serviciu bun, el se purta cât de atunci.

La farmacie a auzit într-uniște credincioși germani, închinăciune la o biserică nr. 28. Ceea ce a auzit vorbindu-se despre acești credincioși i-a stârnit curiozitatea și, într-o duminică seara, în iarna de la finele anului 1902, s-a dus într-acolo.

În sanctuarul bisericii nu era nimeni, decât un om înalt care punea cărbuni în sobă. Adorian a intrat și s-a așezat pe scaun. După ce a pus cărbunii în sobă, bărbatul respectiv a venit la el și, murdar de cărbuni cum era, i-a întins mâna cu căldură. Constantin Adorian, care avea într-o mână mănușile cu manșete albe, tari, i-a întins și el mâna, însă cu rețineră. Dar vorbele calde, prietenești, privirea plină de dragoste, zâmbetul senin al omului cu cărbunii l-au vrăjit. Peste mai bine de o oră, casa de rugăciune s-a umplut, iar la amvon a apărut omul cu cărbunii, acum însă curat îmbrăcat. Serviciul divin din acea seară a fost primul și cel hotărâtor pentru pocăința sa. Bărbatul acela a fost Iohann Hammerschmidt, pastorul bisericii, un om a lui Dumnezeu.

În ziua de Paște a anului 1903, Adorian a fost botezat de Hammerschmidt. După patru ani, la 21 mai 1907, s-a căsătorit cu o tânără din biserica germană, Luiza Höhn, fiica distribuitorului de Biblii de la Societatea de Biblii din București. În septembrie 1909, i-a murit primul copil pe care îl numise Claudiu. La câteva zile, s-a despartit de mamă și de soția în doliu și împreună cu Iohann Fleischer, a plecat la Seminarul Teologic Baptist din Hamburg, Germania. Acolo a studiat până în 1911. În anul 1912 a început să pastorească Biserica Romană înființată. În familie a fost dăruit cu încă patru copii, doi băieți și două fete.



una din cele mai mari acea vreme, cea a Stănescu. De acolo s-a 1900, și s-a angajat ca Tetz de pe Strada nouă ani și jumătate.

București și având un mai elegant, în pas cu moda

o zi vorbindu-se despre care se adunau pentru situată pe strada Popa Rusu,



# Omul și lucrarea

*Un tribut prietenesc, fratelui meu Constantin Adorian  
de F. W. Schuller*

Întors în anul 1912, de la Seminarul din Hamburg, nu știam cum și de unde să începem să punem lucrarea Evangheliei între români pe baze solide și sănătoase, să-i asigurăm lui Adorian și misiunii ce era hotărât să o înceapă, o existență. Nădejdea ce ne pusesem în Comunitatea germană din strada Popa Rusu din București se arătase șubredă, din cauza persecuțiilor religioase ce se întetșiseră în regimurile trecute... câteva surori ca sora Ciak și sora Bekeș erau gata...să strângă bani pentru chiria locului de adunare și cele trebuincioase misiunii, așa că lucrul din București să apară ca izvorât din sânul populației române.

Sora Bekeș pusese la dispoziția lui Adorian o odaie în locuința ei din strada Apele Minerale, nr. 14-16, iar sora Ciak pusese la dispoziție scaune și canapele precum și o masă. **În anul 1912 în duminica după Crăciun la 29 decembrie s-a fondat prima biserică baptistă română din București.** Aici s-au ținut primele adunări și Adorian în entuziasmul lui era fericit fiind susținut și de credincioșii din Biserica din Popa Rusu.

El predica Evanghelia și vizita pe cei câțiva români care începuseră să se adune...

Ce amintiri frumoase i-au rămas din ziua când membrii micii comunități, într-o duminică de vară se urcaseră într-un tramvai cu cai, în fața uzinei Lemaitre și cântând au plecat la locurile de la șosea, unde urma să se țină botezul. Cu cântări de laudă ne-am întors tot cu un tramvai cu cai, până la casa de rugăciune din strada Apele Minerale, unde se serba Cina Domnului și punerea mâinilor.

Deoarece odăița mică din strada Apele Minerale devenise neîncăpătoare pentru numărul vizitatorilor mereu crescând, mica comunitate luase cu chirie casa din strada Lânăriei, nr. 18, unde camera dinspre stradă era destul de spațioasă pentru a servi ca local de adunare...

Lucrul se dezvolta mereu și curând și localul din strada Lânăriei devenise neîncăpător... După multă căutare aflasem de un imobil din strada Birjari, care la etajul 1 avea două saloane, care se puteau împreuna. Mult ne-am sfătuit dar până la urmă ne-am hotărât să le luăm cu chirie și să le transformăm ca să poată servi ca loc de închinăciune. Chiria era destul de mare însă cu ajutorul Domnului speram că vom putea face față cheltuielilor. În ultimii patru ani biserica crescuse grație devotamentului, entuziasmului și optimismului lui Adorian.

Îmi amintesc că la ocazia fondării bisericii la 29 decembrie 1912 Adorian a ținut o predică memorabilă cu textul din 2 Corinteni 12:15, spunând între altele: **„Și eu, voi cheltui prea bucuros din ale mele, și mă voi cheltui în totul și pe mine însumi pentru sufletele voastre”.** Această predică m-a mișcat până la lacrimi, căci simțeam că este izvorâtă dintr-o inimă sinceră și în tot timpul celor cincizeci de ani cât am lucrat împreună am constatat, că acesta este adevărul în lucrul său, că a cheltuit totul pentru

biserica pe care a întemeit-o și a renunțat la tot numai ca să se sacrifice pentru cauza Domnului.

După ce adunarea s-a mutat în strada Birjari, intervenise intrarea României în războiul mondial, Adorian este mobilizat... În ziua de 16 august 1916 am părăsit familiile noastre și lucrul ce l-am început, și care se dezvoltase așa de mulțumitor. Cui era să încredințăm turma fără păstor? Atunci Adorian a încredințat-o fratelui Strobel, membru al bisericii germane din strada Popa Rusu, un bun și devotat creștin, care tot timpul cât am lipsit noi s-a achitat de datoria sa cu tot devotamentul și demn de toată lauda. Când ne-am întors din campanie se schimbase situația cu totul. Localul din strada Birjari devenise iarăși neîncăpător. Ce era de făcut?

În acest timp, mutase în strada luase cu chirie peste unde instalase biroul Comunităților din România.

Ne-am germane din str. Popa dezinteresat ne-a pus încăperile din cu zece studenți am seminar baptist din Romania.



Adorian care se Toamnei nr. 107, drum două odăi, central al Uniunii Creștine Baptiste

adresat bisericii Rusu, care în mod la dispoziție toate imobilul ei, unde început primul

Localul din strada Birjari devenise neîncăpător, Adorian mută biserica în clădirea seminarului din spatele terenului care atunci tocmai era terminată. Neliniștit aici, a procedat la mutarea bisericii din nou în str. Șincai, unde biserica se dezvoltă și creștea mereu. De aici s-a mutat în Bulevardul Basarab, nr.56/A (Șos. Nicolae Titulescu nr.56/A) unde este și astăzi.

Stăruințele neconținute și neobosite ale lui Adorian se datorau străngerii fondurilor pentru a putea cumpăra imobilul ce era încă cu chirie. Membrii bisericii s-au străduit cu toate puterile să ducă la bun sfârșit această mare și grea sarcină și până la urmă, ziua fericită pentru Adorian veni, când ultima rată din prețul cumpărării a fost achitată, imobilul intrând în posesia bisericii...

Arhitectul care clădise Seminarul întocmi planul pentru a transforma atelierul de reparații de automobile într-o biserică spațioasă și luminoasă, așa cum se prezintă astăzi în fața noastră cu un frumos baptistier. Neobosit, Adorian a stăruit pentru îmbunătățirea localului, pentru ridicarea unui etaj, unde este sala mică și diverse odăi de birou și de ședințe.

Ca păstor era de o blândețe și o bunătate de neîntrecut și ceea ce a spus la primul serviciu: „*Și eu voi cheltui bucuross din ale mele și mă voi cheltui în totul și pe mine pentru sufletele voastre*” a ținut-o până la sfârșitul vieții sale.

# LEA ȘI RAHELA - Genesa 29 -

rubrică realizată de *Florica Socaciu*

Știm din Cuvântul Domnului că Rebeca a născut doi fii: pe Esau și pe Iacov. Ajunși la maturitate, Iacov îi fură fratelui său, Esau dreptul de întâi născut și apoi și binecuvântarea. Pentru a scăpa de mânia fratelui său, Iacov fugi la Laban, fratele mamei lui. Ajuns acolo pe înserat, așteaptă la aceeași fântână unde a așteptat și Eliezer, când a pețit-o pe mama lui.

Prima care a venit cu turma la adăpat a fost Rahela, fata lui Laban. Ea era foarte frumoasă, și Iacov a ajutat-o să își adape turma. Aflând că este fata lui Laban, el mulțumește lui Dumnezeu că l-a călăuzit unde trebuia să ajungă. Invitat în familia Rahelei, povestește tot ce i s-a întâmplat și este primit să locuiască acolo. Iacov ajunge să păzescă turmele lui Laban, fiind foarte fericit, pentru că era îndrăgostit de Rahela și ea de el.

Iacov o cere pe Rahela de soție și se învoiește să lucreze pentru Laban șapte ani fără simbrerie. Când s-au împlinit cei șapte ani, Iacov constată cu dezamăgire că îi este dată de soție Lea, sora mai mare a Rahelei. Ca răspuns la nedumerirea lui privind „încurcătură” produsă, socrul său, Laban foarte calm și liniștit, îi spune că obiceiul locului este să se mărite întâi fata mai mare, dar dacă se învoiește să mai lucreze încă șapte ani fără simbrerie, atunci i-o dă și pe Rahela de nevestă.

Neavând ce face, și pentru că o iubea foarte mult pe Rahela, se învoiește și ea îi este dată de nevestă (Genesa 29:26-28).

Lea, care înseamnă „gazelă”, spre deosebire de Rahela, era mai puțin frumoasă și avea vederea slabă. În altă ordine de idei, ea nu era iubită de Iacov. În aceste condiții, Lea era total dezavantajată față de sora ei. Din acest motiv, ea folosește orice prilej se ivește, pentru a rămâne cu Iacov.

Dumnezeu, care este drept și iubește pe toți oamenii, privește cu îndurare spre Lea și ea naște patru fii, la care le dă nume semnificative, și anume:

- 1) Ruben - „vedeți fiu”, bucuroasă că toată lumea vede binecuvântarea ei.
- 2) Simeon – „ascultare” pentru că Dumnezeu îi ascultă rugăciunile.
- 3) Levi – „alipire” în speranța că soțul ei se va alipi de ea și o va iubi.
- 4) Iuda – „lăudat fie Dumnezeu” drept mulțumire pentru cei patru fii.

Rahela cea iubită era stearpă. Acest lucru era o durere foarte mare pentru ea și o rușine în popor. Rahela era foarte geloasă pe sora ei și procedează așa cum era obiceiul vremii, dându-i-o pe roaba ei, Bilha, ca nevestă lui Iacov, ca astfel să poată avea și ea fii.

Bilha îl naște pe Dan – „a judeca”, nume dat de Rahela spunând că Dumnezeu a făcut dreptate. A mai născut un fiu, pe Neftali – „luptele cu Dumnezeu”, ca o biruință în fața sorei sale.

La fel a procedat și Lea, având prin roaba sa Zilpa, încă doi fii, pe Gad – „noroc” și pe Așer – „fericire” (Genesa 30:10-13).

Prin înșelătorie, profitând de faptul că, Rahela a pofțit la mandragorele fiului său, Lea mai naște încă doi fii: pe Isahar – „răsplătire” și pe Zabulon – „locuință” sperând că, după ce i-a născut șase fii, Iacov va locui cu ea și o va iubi. A mai născut apoi o fată pe nume Dina.

În cele din urmă, Dumnezeu și-a îndreptat privirile spre Rahela și ea a născut pe Iosif – „adaos”, spunând că Dumnezeu i-a luat ocară și va mai adăuga și alți fii (Genesa 30:23-24).

Așa au trecut cei 14 ani de slujire pentru cele două neveste. Având o familie numeroasă de întreținut, el a mai lucrat la Laban încă șase ani, dar cu simbrerie. Prin înșelătorie Iacov i-a luat lui Laban aproape toată averea. Și pentru că a văzut că Laban s-a supărat a fost nevoit să plece pe furiș de la casa socrului său, împreună cu soțiile și copii.

După ce a trecut Eufratul, au poposit la „tabăra înnoită”, numită așa pentru că toată noaptea el s-a luptat cu un om, care era Îngerul Domnului, până la revărsatul zorilor. Iacov nu l-a lăsat să plece până nu l-a binecuvântat. Acolo, Iacov a primit numele de Israel – „cel ce luptă cu Dumnezeu și cu oamenii” și a fost biruitor (Genesa 32:32-33).

Iacov reușește să facă pace atât cu Laban, cât și cu Esau, fratele lui, care îi iese în întâmpinare pe drum.

Pe drum, Rahela naște un băiat, și pentru că simțea că moare, l-a numit Ben-Oni – „fiul durerii”, dar Iacov i-a schimbat numele în Benjamin – „fiul dreptei”, ca nu cumva acest copil să poarte toată viața asupra lui vina că mama lui a murit când el s-a născut. Înțeleaptă hotărâre! Acolo a murit Rahela și a fost îngropată pe drumul spre Bethleem (Genesa 35:18-20).

### **Concluzie:**

Înainte de Dumnezeu nu contează frumusețea, averea sau orice altceva, ci trăirea după voia Lui. Lea a fost binecuvântată cu omul ascuns al inimii, care primește din mâna lui Dumnezeu toate lucrurile cu mulțumire și cu speranță.

Copiii sunt o mare binecuvântare, sprijin și ajutor în nevoie (Psalmul 127:15), dar atunci când sunt din părinți diferiți, sunt foarte mari șansele de a fi neînțelegeri și discuții în familie. De aceea, în învățătura Noului Testament nu este admisă bigamia și poligamia (haremul), ci bărbatul să aibă o singură soție pe care să o iubească.

Dacă păzim legile și poruncile lui Dumnezeu, suntem fericiți, noi și copiii noștri. (Deut.4:40, Ps.128:3).

Munți...

„Căci cel neprihănit de șapte  
ori cade și se ridică,

Edmund Hilarz, un explorator din Noua Zeelandă, a fost primul om care a reușit să cucerească Everestul, la 29 mai 1953. Dar acest lucru nu s-a întâmplat de la prima încercare ci, primele două tentative de atingere a celui mai înalt munte din lume nu au dat rezultatele scontate. Totuși faptul că au avut inițiativa de a încerca a fost apreciat de tânăra regină a Angliei, Elisabeta a II-a, care tocmai fusese încoronată și a dus la numirea acestui curajos alpinist cu titlul de Cavaler al Angliei. Cu ocazia ceremoniei de acordare a acestui titlu, pe peretele din spatele mesei principale din sala de banchet a fost pus un tablou uriaș care reprezenta Muntele Everest. După ce oaspeții prezenți au încetat aplauzele adresate curajosului explorator, Hilarz s-a întors spre tablou și a spus cu voce tare: „*Munte Everest, m-ai învins odată și poate mă vei mai învinge! Dar mă voi întoarce la tine și în final, te voi cuceri! Nu poți deveni mai mare decât ești, dar eu mă pot antrena mai mult și mai bine pe viitor*”.

Ce atitudine pozitivă și ce diferență a făcut ea în viața acestui om! Dar mai mult, ce diferență ar face o asemenea atitudine în noi, atunci când suntem confruntate cu „munții” din viața noastră! Adevărul este că învățăm mai mult din insuccesele noastre decât din succesele ce le avem! Succesele pot aduce multă satisfacție și sunt importante pentru că ne încurajează pe drum. Dar, momentele de cădere și încercare vor fi cei mai buni profesori ce îi putem avea. Și asta pentru că în fiecare cădere cu care suntem confruntate există o șansă de a învăța câte ceva, de a crește, de a deveni mai puternice, de a face un pas mai aproape de perfecțiune. Și de fapt, asta este ceea ce Dumnezeu dorește de la noi atunci când ne trece prin momente grele!

Nu știi ce fel de munte se află chiar acum în fața ta, poate unul mai mic, sau poate unul uriaș, dar amintește-ți: Dumnezeu este chiar aici cu tine. Și în acest caz și tu poți spune muntelui din fața ta: „*M-ai pus jos odată, poate mă vei mai învinge din nou, dar în final, voi învinge pentru că nu vei deveni mai mare, dar eu voi putea deveni mai tare, cu Domnul meu ,pentru că El este de partea mea și El mă va ajuta!*”

Facă Bunul Dumnezeu ca să avem curajul necesar de a cuceri orice munte din viața noastră și să nu ne dăm bătăute niciodată, pentru că știm ce Dumnezeu avem!

Să nu uităm însă, să învățăm fiecare lecție pe care Dumnezeu dorește să ne învețe și să-I mulțumim că El ne-a auzit rugăciunea și ne-a răspuns prin ajutorul Lui.



## Despre tuse

Tusea este un act reflex care servește la curățarea căilor respiratorii de surse de iritație și excesul de mucus.

Cea mai obișnuită cauză a tusei este o infecție a aparatului respirator superior – o răceală, o gripă sau bronșită. Acestea produc iritație și inflamația peretelui interior al căilor respiratorii superioare și uneori, mucus, pe care tusea îl elimină sub formă de flegmă.

Puteți preveni tusea prin stimularea sistemului imunitar: mențineți o dietă sănătoasă, cu multe alimente bogate în vitamina C, cum ar fi citricile, faceți zilnic exerciții fizice energice.

Pentru toate tipurile de tuse, beți multe lichide – cu precădere calde. Sucul de fructe, apă caldă sau ceaiul de coacăze negre nu numai că vor calma o tuse seacă, dar vor contribui și la eliberarea eventualei flegme. Evitați băuturile care conțin cofeină și alcool.

**Remedii naturiste:** Puteți folosi suc proaspăt de morcovi, care ajută la ruperea flegmei, sau de nap, care stimulează imunitatea și are efect antiseptic asupra sistemului respirator.

- Presați bine praz fiert printr-un tifon curat pentru a extrage suc. Beți suc îndulcit cu miere după gust.

- Beți infuzie de varză sau aplicați pe piept o cataplasma cu frunze de varză.

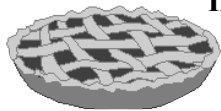
**O băutură calmantă:** Suc de lămâie cu miere într-un pahar cu apă fierbinte este un remediu verificat și eficient.

## Plăcintă cu mere și scorțișoară



Plăcinta cu mere și scorțișoară este un desert excelent savuros și ușor. Această plăcintă cu mere și scorțișoară este o alegere excelentă pentru o după-amiază în familie, pentru că vă umple casa cu aroma de măr și scorțișoară.

**Ingrediente:** 300 g. făină, 1 ou, 250 g unt, 125 ml apă rece, 1 vârf sare, 1,5 kg mere, 150 g zahăr, 100 g pesmet, scorțișoară, 60g zahăr pudră.



**Mod de preparare:** Pentru aluat se folosesc 300g făină, 1 ou, 250 g unt, 125 ml apă rece, un vârf de sare, (nu se frământă ci se amestecă până se desprinde de pe mână);

Se împarte aluatul în două și se lasă să se odihnească o jumătate de oră;

Se întinde o foaie care se așează în tavă, apoi pesmetul, merele călite cu 150 g zahăr și scorțișoară și cealaltă foaie. Se înțeapă cu furculița și se dă la cuptor.

# Mulțumiri

Mulțumim în primul rând lui Dumnezeu pentru călăuzire și putere de muncă în realizarea revistei.

Mulțumim din toată inima celor care au susținut această lucrare prin rugăciune, printr-un cuvânt de încurajare, sfaturi, articole cât și din punct de vedere material.

Fiți binecuvântate toate cele care ați simțit împreună cu noi și cu această lucrare. Nădăjduim că mesajele cuprinse în revista „Maria și Marta” au fost prilej de încurajare, întărire, trezire și sensibilizare pentru dumneavoastră. Tot ce ne dorim este să vă simțim aproape și anul acesta.

Fie ca Bunul Dumnezeu să vă răsplătească dragostea prin sfinte și alese binecuvântări.

Cu multă dragoste,  
Adina Popovici



## Listă de rugăciune

*„Vă îndemn dar, înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereri, mijlociri, mulțumiri pentru toți oamenii.”*  
1 Timotei 2:1

*„Pentru Hristos, rugăciunea era o muncă a sufletului... Isus muncea pe genunchi și cu fața la pământ, mijlocind înaintea Tatălui pentru fiecare ucenic, pentru fiecare suflet cu care avea de-a face în ziua ce-I stătea în față. Domnul Isus se ruga pentru fiecare minune. Se ruga pentru fiecare cuvânt pe care urma să-l rostască. Deaceea, nici un cuvânt al Lui nu era lipsit de putere.”*  
Liviu Olah

Vă prezentăm mai jos o listă cu motive de rugăciune, pe care să le aducem înaintea Domnului, în timpul nostru de părtășie cu Domnul:

- Părtășie frățească, creștere spirituală;
- Duh de rugăciune, viață de mărturie și dragoste frățească;
- Călăuzire și pricepere pentru toți cei ce fac o lucrare în biserică;
- Tinerii bisericii - călăuzire, înțelepciune;
- Bolnavi;
- Frați și surori în vârstă, care nu mai pot frecventa Casa Domnului.



# S **La mulți ani**

alutăm  
surorile

născute în luna *Ianuarie* cu

## **Proverbe 14:26-27**

*„Cine se teme de Domnul are un sprijin tare în El și copii Lui au un adăpost la El.  
Frica de Domnul este un izvor de viață, ea ne ferește de cursele Morții.”*

La schimbul de ștafetă al anilor ce zboară,  
Să-L preamărim pe Domnul, căci pașii ni-i măsoară.  
Să-I mulțumim că-n anul pe care l-am sfârșit,  
El ne-a purtat pe brațe, în chip desăvârșit.

Să-L preamărim, căci Domnul în marea-I bunătate,  
Ne-a dat răscumpărarea, iertarea de păcate.  
Și ne-a păstrat în viață, pân-la această zi,  
Ca să-i aducem slavă și să-I fim martori vii!

*Valentin Popovici*

***Serviciile divine care au loc în Biserica Baptistă „Golgota” se desfășoară după următorul program:***

**Vineri:** orele 18,00 – 20,00

**Duminică:** orele 9,00 – 12,00

18,00 – 20,00